

fungerer, så nedlægger man det, fordi djævelens vold og magt er på spil, og så bliver man alligevel nødt til at oprette det igen, og det eneste, man kan sige med sikkerhed, er, at det koster altså mange penge.

Kl. 13.15

Niels Helveg Petersen (RV):

Lad mig til indledning slå fast, at Det Danske Center for Menneskerettigheder med et andet navn nu fortsætter som et uafhængigt institut, et uafhængigt nationalt menneskerettighedsinstitut i overensstemmelse med Parisprincipperne, helt og ubeskåret i henseende til arbejdsopgaver og funktion i øvrigt. Helt og ubeskåret fortsætter centeret, ja, centeret bliver nu til og med forankret i en lov frem for som hidtil at være forankret i forslag til folketingsbeslutning og får endda udvidet sit sagsområde.

Hr. Skaarup var så glad for sin indflydelse på lovgivningen, og jeg må sige ganske nøgternt og ment ud fra en helt professionel vurdering, at jeg ikke kan få øje på nogen ændring eller beskæring i Det Danske Center for Menneskerettigheders virkefelt. Jeg kan ikke få øje på hr. Peter Skaarups indflydelse på den grundlæggende konstruktion – og godt for det.

Så langt så godt. Men inden, vi kom hertil, skulle vi jo meget ondt igennem, og jeg må sige, at regeringen fortjener ingen høj stil karakter for behandlingen af sagen. Jeg må også sige, at jeg tror, der har været og fortsat vil være internationale skadevirkninger af den proces, vi har været igennem.

Lad mig så i øvrigt gøre den bemærkning, at jeg i henseende til menneskerettigheder i Dansk Folkeparti kan se to forskellige skoler. Der er skolen hr. Peter Skaarup og hr. Thulesen Dahl, som taler om smagsdommeri, som om spørgsmålet om menneskerettigheder er et spørgsmål om smagsdommeri. Det kan til nød passere, vil jeg sige, hvis man diskuterer, om man skal opretholde Måltidets Hus eller sådan noget, så kunne man jo sige, at det er et spørgsmål om smagsdommeri. Men når det drejer sig om menneskerettigheder, som er individets beskyttelse mod magthavere, så er det jo en utrolig sproglig konstruktion at tale om smagsdommeri. Det er efter min mening helt ved siden af at sammenligne respekten for menneskerettigheder med noget, der har med smagsdommeri at gøre.

Der findes en anden skole i Dansk Folkeparti. Det er den skole, som udgøres af hr. Søren Krarup og hr. Jesper Langballe, som jo tydeligt me-

ner, at menneskerettigheder principielt er roden til meget ondt, er, om jeg så må sige, en principiel filosofisk misforståelse, og at der ud af menneskerettighederne er vokset totalitære systemer i et stort omfang. Jeg kan ikke få øje på det.

Det er de to skoler, der findes, og det har vi da fået nyttigt afklaret i forbindelse med diskussionen af hele dette problemkompleks.

Som sagt kan Det Radikale Venstre støtte forslaget, fordi centeret fortsætter helt ubeskåret, også fordi vi finder det nyttigt, at de øvrige centre får mulighed for at arbejde sammen og skabe et større sammenhængende forskningsmiljø. Det er vi også tilfredse med.

Høringssvarene rejser flere, synes jeg, udmærkede spørgsmål til enkeltheder i lovforslaget. Lad os se på det i udvalget. Også jeg har meget noteret mig de fire centerdirektørers, synes jeg, udmærkede påvisning af, at den konstruktion, man vælger her med den overordnede centerbestyrelse, er unødigt bureaukratisk og kostbar. Lad os se på det. Jeg synes også, det er helt rimeligt og rigtigt at afvente, hvad forskningsrådene rapporterer omkring den 1. maj, før vi gør forslaget færdigt.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Kl. 13.20

Søren Søndergaard (EL):

Der er jo tale om en ændring, som er ret omfattende, af den måde, tingene har været organiseret på tidligere. Der er også tale om en ændring, som vækker en stor debat om, hvad der egentlig er konsekvensen af ændringen, om det udelukkende drejer sig om form, eller om det også drejer sig om indhold.

Alene derfor mener jeg, det som udgangspunkt er utrolig beklageligt, at det har skullet gå så hurtigt, at mange af dem, der er høringsberettiget til det her, selv må skrive, at deres høringsvar ikke er uddybende. Det kan jo ikke andet end efterlade det her indtryk af, at det ikke bliver behandlet så godt, som det kunne.

Så kan man jo spørge, hvorfor vi så står i den situation, og det gør vi jo på grund af den tragiske forhistorie, som vi alle sammen kender, som også har været nævnt: en statsminister, som havde et behov for at vise handlekraft mod smagsdommeri, overflødige råd og nævn, et Dansk Folkeparti, som havde et behov for at føre kampagne mod Det Danske Center for Menneskerettigheder og mod andre, som tog sig